Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ret illam ad se debuit reducere quā in ꝓpetratione
culpę ex infirmitate aliqd̄ constat habuisse. ac eo
aliás debuit apostatā anglm repellere. quo cū a ꝓ
sistendi fortitudine corruit. nichil infirmū ex carne
gestauit. Vnde ac recte psalmista cū miserū redempto
rē hominib̄ diceret. ipsā quoq; causā miē expssit dicens.
Et memoratus est quia caro sunt. ac si apte diceret.
quo eorū infirma uidit. eo districte culpas punire
noluit. Est ad huc aliud quo ac ꝑditus homo repa
rari debuit. ac supbiens sp̄s reparari non possit. quia
nimirū angls sua malicia cecidit hominē ū aliena ꝓ
stauit. Quia ḡ humanū genus ad lucē penitentię redep
toris aduentu reducit. Apostata ū angls ad restaura
tionē lucis nulla spe uenię. nulla conuersionis emen
dationis reuocat. dicat recte. Non requirat eū ds desup. ss
ac non illustret lumine. ac si apte diceret. Quia ipse tene
bras intulit. toleret sine fine quod fecit. nec umquam
lumen pristini status recipiat. quia hoc ac iam ñ suasus
amisit. Sequit. Obscurent eum tenebrę ac umbra mor ss
tis. Et umbrā mortis obliuio debac intelligi. quia sic mors
interimit uitā. ita obliuio extinguit memoriā. Quia ḡ
apostata angls ęternę obliuioni traditur. umbra